

§ 278, 1ste Stykke, som offentlige Politifager, og at det i de Tilfælde, hvor der saaledes var Anledning til at sætte Vedkommende under Justitsens Aftale, ikke burde være afhængigt af den Privates Forholdsbefindende, om saadan Aftale skulde finde Sted eller ikke. Jeg skal altsaa for mit Vedkommende tiltræde og anbefale Vedtagelsen af de to Forslag. Derimod ser jeg ikke, at der er nogen Trang til at vedtage det ærede Medlems Forslag Nr. 10. Ved nemlig at sammenholde Bestemmelserne i den af Udvalget foreslaaede § 1 med Udvalgets Forslag til § 17, tror jeg, at Alt, hvad der er tilsigtet ved Bestemmelsen i Regjeringsforslagets § 17, fuldstændig opnaas, og det forekommer mig kun at være en unødvendig Gjentakelse, om man vilde sætte hele første Stykke af § 17 ind igjen. En Del af Stykkets Indhold staar jo i § 1, og jeg kan derfor ikke se, at der er nogen Trang til at vedtage dette Forslag. Jeg beder om Forlæelse, fordi jeg omtaler Forslagene i den omvendte Orden af den, hvori de ere stillede. Jeg kommer saaledes nu til Forslaget til § 15 og skal bemærke, at det har været tvivlsomt for Udvalget, om denne Paragraf skulde udslettes eller blive staaende. Denne Paragraf indeholder dog imidlertid den Forskjel fra, hvad der er bestemt i de foregaaende Paragrafer, at det i denne udtrykkelig udtales, at den ved Anmeldelse af et Varemærke erhvervede Ret ophører, naar Mærket er udslettet. Dette staar ikke i § 7. I § 7 staar der blot, at Varemærket bliver at udslette, men der nævnes ikke den naturlige og retlige Følge af, at det udslettes, og at Retten til Varemærket derved ophører. Der har, som sagt, været Tvivl hos Udvalget, om man skulde lade denne Paragraf blive staaende eller udslette den, og jeg skal altsaa ganske henstille til det ærede Thing, hvorvidt det finder Anledning til at tage det ærede Medlems Forslag til § 15 til Følge. — Endelig er der et Forslag under Nr. 6 til § 11. Det er jo kun i meget kort Tid, at jeg har havt Forslaget til Overveielse, men det forekommer mig foreløbig, at det ærede Medlem har nogen Ret i, at, naar et Mærke er anmeldt, saa maa Anmelderen kunne benytte det samme Mærke baade — som det ærede Medlem sagde — til sit Smør og sin Ost; men forøvrigt er Reglen om Mærkets Gyldighed alene for den enkelte Vare i Overensstemmelse med § 4 under Nr. 3, hvori det fordres, at der udtrykkelig ved Anmeldelsen skal meddeles Registrator ved Anmeldelsen de Varearter, for hvilke Mærket er bestemt, og det er altsaa i Konsekvens dermed, at det er sat i § 11, at Varemærket kun gjælder for de samme Varer, for hvilke det er begjært indregistreret, for at faae Eneret paa Sagen. Jeg tør saaledes ikke for Tiden erklære mig bestemt om dette Ændringsforslag. Maa jeg ganske i Forbigaaende bemærke, hvad jeg glemte før, da jeg omtalte § 15, at naar det ærede Medlem

sagde, at Indregistreringen nu efter Centralregistreringssystemet havde en anden Betydning, end den havde efter den stedlige Registrering, saa har det ærede Medlem Ret; den har altsaa den samme Betydning. Det er ved Anmeldelse og Anmeldelsens Rundgjørelse, men særlig ved Anmeldelsen, at Eneretten erhverves. Indregistreringen er kun den formelle Fremgangsmaade, som følges med Hensyn til at holde Orden paa disse Anmeldelser, men Indregistreringen har absolut den samme Betydning, hvad enten man henlægger Indregistreringen til den stedlige Dyrighed eller til Centralregistreringen. — Svad alle de øvrige af det ærede Medlem stillede Forslag angaar, da kan jeg ikke paa nogen Maade anbefale dem til det ærede Things Vedtagelse. Jeg skal begynde med det første af de Forslag, som jeg altsaa fra raader Thinget at gaa ind paa. Det er det Forslag, som er stillet til § 6. Der har det ærede Medlem absolut misforstaaet den Tanke, som gaar gjennem Loven, nemlig, at det er Anmelderen, som selv har Ansvaaret og selv maa tage Følgerne af, at der er anmeldt et Varemærke, paa hvilket han ikke kan faae Eneret. Dette er udtalt i Udvalgets Betænkning, og da jeg før havde Ordet, gjorde jeg ogsaa udtrykkelig den Bemærkning, at Grundtanken i Lovforslaget var den, at Anmelderen selv maatte bære Ansvaaret, og jeg angav tilføjede Grundene til, at man ikke kunde paadrage Registrator Ansvaaret for, at det Varemærke, som anmeldtes til Indregistrering, havde været benyttet af en Anden, men at Spørgsmaalet om Eneretten og Anmeldelsens Prioritet maatte blive en privat Sag mellem den, der anmeldte et Varemærke, og den, der tidligere havde anmeldt det samme Mærke, om den Sidste vilde gjøre sin Prioritet gjældende, og altsaa forlange det af den sidste Anmelder anmeldte Mærke udslettet. Det vilde slet ikke stemme med den Tanke, som gaar gjennem Lovforslaget, dersom dette Forslag til § 6 blev vedtaget. Med Hensyn til det næste Forslag ser jeg ikke, at det behøver at sættes, at Varemærket skal udslettes, naar en Dom paabyder; at det skal udslettes. Jeg mener, at det vil være ganske overflødig. Jeg synes ikke, at Forslaget under Nr. 7 har anden Hensigt end at betegne, at et Varemærke skal udslettes, naar en endelig Dom paabyder dets Udslettelse, og dette er da en saa selvsølgelig Sag, at det vilde være høist besynderligt at indsætte en Bestemmelse herom. Derimod har det Nr. 2, som det ærede Medlem har foreslaaet at skulle udgaa, en ganske anden Betydning, nemlig den, at gjøre opmærksom paa, at Berettigelsen til at faae et Varemærke beskyttet, er betinget af, at vedkommende Anmelder har Ret til at drive Forretninger og gjøre Omsætning med den vedkommende Vare. — Naar han altsaa f. Ex. ved en Dom kendes uberettiget til at drive Handel og Omsætning med denne Vare, og denne Dom altsaa foreligger for Registrator,